

Fantàstic cinema fantàtic!

La història. En algun lloc de la costa oest de Noruega, ara, Thelma, obedient filla d'estricta família catòlica, va a la universitat, un cop allí es veu sacsejada per impulsos frenètics que ataquen la seva identitat.

Les formes. Una de les definicions més suggestives del 'fantàstic' com a gènere cinematogràfic, sigui la que resulta del xoc entre l'Imaginari i la Realitat, i salta la guspira, que per uns moments o esto-

nes et fa dubtar que el què veus i sents podria conformar una Nova Realitat. El cineasta danès Joachim Trier (Copenhaga, 1974) demostra que s'ho sap de memòria. Així, que posa en marxa un relat desassossegant, i alhora encisador, al voltant d'una noieta virginal, la

Thelma del títol, que, qual heroïna superdotada, desencadena una silenciosa devastació sense que ni ella mateixa ho sàpiga. *Thelma* vindria a ser el xoc entre un gènere filmic i un autor, amb aquest resultat: la regeneració del 'fantàstic' amb elegants dosis letals de mala llet. Perquè les vicissituds de la Thelma posen en evidència els estralls fanàtics de la religió, els abusos prepotents de la classe mèdica

i farmacèutica, els rituals iniciàtics de l'adolescència, i les inevitables rancúnies venjatives de filles i fills contra mares i pares. A tot això, el maliciós Trier obre el focus temàtic, proposant una premissa pertorbadora: ¿què passaria si quan desitgem un mal de ventre al veí, que un llamp socarrimi la veïna, que una allau sepulti la colla fatxada d'esquiadors, això es fes tremenda realitat real? Per cert, *Planeta prohibido* (1956), film de ciència-ficció,

ja escenificava que el subconscient podria materialitzar, és a dir, assassinar allò què el mortifica. És el que executa el cineasta danès amb elaborada orfebreria audiovisual. 'Delicatesens'.

El fons. Qui riu o sobreviu l'últim, riu i sobreviu millor.

La imatge. Thelma tot agafant la seva mà dreta a l'esquerra per tal d'evitar el contacte eròtic amb Anja, la seva concupiscent amiga.

La frase. '¿Por qué no puedo ser yo misma?', es pregunta Thelma. ¿Serà perquè ets el fruit d'un producte familiar i sociocultural repressiu?

La recomanació. Ideal per a cinèfiles i cinèfils que, discrets i discretes, encara no hagin matat, metafòricament, els pares. O rematat.

Thelma

Joachim Trier.
Intèrprets: Eili Harboe, Kaya Wilkins, Henrik Rafaelsen.
Noruega-França-Dinamarca-Suècia, 2017. 116'.
Funatic Lleida.